

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

Културолошки пројекат «Јухорско око», Параћин

Резиме: Пред читаоцима је нова поетска публикација Ђорђа Петковића, «Преселили се међу звезде», публикована поводом конференције «Развој астрономије код Срба IX», са прилозима посвећеним Злати Живадиновић, Милораду Радуновићу, Радивоју Пацку Миладиновићу, Радану Ж. Марковићу и Михаилу Крсмановићу.

Кључне речи: космичка поезија, астрономија у култури

Већ традиционално, као на претходним конференцијама из серије „Развој астрономије код Срба“, Ђорђе Петковић је, и ову, на себи својствен начин, пропратио новом публикацијом са сложеним и минуциозним акростихом. На претходним скуповима, обликовао га је тако што му почетна слова стихова, читаних одозго на доле, представљају име личности којој је песма посвећена. Од претходне, осме конференције, уводи двоструки акростих, тако да му се посвета конкретним појединцима, коју чине почетна слова сваког реда, читана одозго на доле, наставља на задњим словима у сваком реду, читаним на исти начин. У наставку песме, акростих је у обрнутом поретку, односно посвета се сада развија уназад, од краја ка почетку, у некој врсти замишљеног огледала. Публикација је у облику педесет нумерисаних фанзина од три листа односно шест страница, а пошто је сваки примерак јединствен, са посебном нумерацијом, имају и одређену библиофилску вредност.

Мада је на насловној страни назив "Деконструисани сонети са репом и с обостраним акростихом у огледалу", Петковић одступа од строге сонетне форме које се раније држао, и песме публикује без поделе на стихове.

У првом прилогу са космички надахнутим насловом "Урна са Сатурна", када се почетна слова у сваком реду прочитају одозго на доле, а затим укључе и задња слова, почевши од првог реда на доле, добија се посвета „ОТПУТОВАЛА ЗЛАТА ЖИВАДИНОВИЋ У ИКС". У наставку песме ова посвета је дата изврнуто, као у огледалу. У следећем прилогу, „Звона са

Ориона“, посвета од почетних а затим крајњих слова је „ОТИШАО ЈЕ МИЛОРАД РАДУНОВИЋ ПЕСНИК“. Посвета у трећем делу, „Пацко Месец згацк'о“ је „ЗА РАДИВОЈА ПАЦКА МИЛАДИНОВИЋА РЕЧ“ а у четвром, „Мечку гледа са Медведа“, „МАРКОВИЋ Ж РАДАНУ ДЕКСОН С МОГА ПЕРА“. Посвета у петом прилогу „Круна небеског руна“ гласи „СОНЕТ КРСМАНОВИЋ МИХАИЛУ ИЗ БАЧИНЕ“.

Желели бисмо да истакнемо да ови занимљиви и несвакидашњи поетски прилози Ђорђа Петковића, увек са посебном хуморно-ироничном нотом, својим необичним и занимљивим лирским садржајем доприносе разноликости и богатству зборника конференције «Развој астрономије код Срба».

М. С. Димитријевић

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ

ЕДИЦИЈА „ВИЛИН КОЊИЦ“
НОВА СЕРИЈА

RES EXTRA COMMERCIIUM

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

**ПРЕСЕЛИЛИ СЕ
МЕЂУ ЗВЕЗДЕ**

*Деконструисани сонети с репом и с
обостраним акростихом у огледалу*

Уместо
IN MEMORIAM

*Књажевницима и публицистима „Јухорског
ока“ умрлим између две Конференције*

ПАРАЋИН-БЕОГРАД
12. IV 2017.

Културолошки пројекат „ЈУХОРСКО ОКО“
Књижевни клуб „Мирко Бањевић“

1. Урна са Сатурна

ЗЛАТА ЖИВАДИНОВИЋ
(Бачина, 1936 – Париз, 2015.)

Она у прашини звездани тражи руж
Трагичан остах пуж у својој причини
Песма из романа антиципира стрв
У уху док је врв са (ч)умног екрана
То њени корени духовни траже слад
Овај дистих је град у част њеној сени
Види се поново расветљава се сплин
А за творбени чин изазивам слово
Листају се гени са темеља на кров
Акrostихован зов полако ме плени
Зумирам ли драму пада бачински пућ
Лујни јој осмех врућ предаје се раму
А кад с Месеца клик разлежу се чари
То се занемари док се чека на слик
Антипоетски штос да се разастре глас
Антејско нуди спас ја се изујем бос
То су они гени с којих Фалинка крик
А не аеробик подложен размени
Лепота има моћ у њеном фазону
Зауздавам спону видим вечиту ноћ
А све док јесам жив по реалној оси
Лече ме по глоси и за то сам сам крив
Астрални Варварин испод моста ђаво
Видиш ли се јаво и плоча би под клин
Осмишљавам јој брод пут по васиони
Турпитуда звони зар ће на главу свод
У уху док је врв са (ч)умног екрана
Песма из романа антиципира стрв
Трагичан остах пуж у својој паучини
Она у прашини звездани тражи руж
Параћин, 27.03.17.

Издање поводом одржавања
IX КОНФЕРЕНЦИЈЕ „РАЗВОЈ АСТРОНОМИЈЕ
КОД СРБА“ – Београд, 18-22. априла 2017.

2. Звона с Ориона

МИЛОРАД РАДУНОВИЋ
(Никшић, 1926-Јагодина 2017.)

Од свица до свица слажемо звездан хор
 Тражи се зелен бор схваћена самица
 Искри у зачелу обичан речји с(к)лад
 Што више није млад за препуну зделу
 Астрално сниш слово посве обичан сан
 Остаје јутром дан перје Тирилово
 Јесте у самици астралац јоште жив
 Емитује цив-див пркоси тамници
 Маштари филантроп са србијанским ић
 Излегнуће се птић свој ће пронаћи троп
 Лечи га птица кос *Вечите Косовке*
 Она са оловке кад се истрчи крос
 Разложни отисци белешке дан по дан
 Акrostихован план нижу су отисци
 Деконструисан знак уз компјутерски клик
 Достиже моћан слик ако се жваће жвак
 А за песму је сплин у свакој сеанси
 Ритам у романси као зауман чин
 Одроз равнотеже као кад играш клис
 Листаш касније спис видиш шта одлеже
 И залуд после пућ кад нешто није кнап
 Мисленица на кап а ветар дува врућ
 Емитујем се сав по сопственој крви
 Јаучни опхрви казују да сам здрав
 Ово је речји плен за почасно слово
 Аритмијом ново уз акростисни дрен
 Што нам намењен пад по датом сигналу
 Искушавам шалу за сопствени јад
 Тврд беше као цер с његових планина
 Остаје му глина духовни Ахасфер

Параћин, 28.03.17.

Издавач: Књижевни клуб „Мирко Бањевић“
 За издавача: Олга Манчић Ружић Лодика

3. Пацко Месец згацк'о

РАДИВОЈЕ ПАЦКО МИЛАДИНОВИЋ
(Ћићевац, 1947. -Ћуприја, 2014.)

Застали су крици кад би моравски (ч)ум
Апсолут рум-дум-дум поплава на шпици
Разлагао слова уз војни арсенал
А Морава свој бал играла изнова
Достигао јеси да видиш који ред
И да останеш блед у пластичној кеси
Велико је слово иванковачки плен
Одвајаш чен по чен свијаш за олово
Јуре те ликови романескни пилав
А ти си својеглав он ти протуслови
Питати Миленка шта значи бити ић
Астралног бића птић његова евенка
Циљају се згоде за Синђелићев пир
Када се млео жир али не из моде
А мораш реч по реч да им пронађеш кључ
А напољу је туч имитиран картеч
Како да крене ствар с умртвљене тачке
Циљају се врачке а притеже улар
Афис-паша би ић да понизи до дна
Па вири из свог сна као из гнезда птић
Афис-пашин би пев из топовске цеви
Јер би да оплеви почетни српски гнев
Онда пристиже Он знамење Вождово
Велико пише Слово за вечити звон
И није Ђорђу рад у тој серенади
Да с њим судбу гради док је још Месец млад
А ђуле није фол кад хемија блиста
Растура Мефиста и он осећа бол
Апсолут рум-дум-дум поплава на шпици
Застали су крици кад би моравски (ч)ум

Параћин, 29.03.17.

Уредник и рецензент:
Предраг Јашовић

4. Мечку гледа са Медведа

РАДАН Ж. МАРКОВИЋ
(Ражањ, 1924-Ражањ 2017.)

Међу звезде оде где се шепури сад
А духом беше млад скинут са чиоде
Ризомом ћу спис пратећи зумно клик
Кад прсне леви плик ја ћу десни у вис
Одавде кренут чун прима огледало
Видим само зјало извирује харпун
Испоставим ли рам тражи се речји глас
Ћутња ми није спас слик изазива плам
Живот остави траг за обзорје цело
Рајско свевидело као опијум благ
А он је чип по чип скупљао с екрана
Давао се с грана да обезбеди кип
Арсена беше жар с његове истине
Ниче из долине Буковик као цар
У пола сам круга само једна црта
У тачку упрта и остављам друга
Није са те осе ухваћен добар смер
Ако је песма звер а речи пркосе
Дремам иза стакла речи неће у зјап
А ја подижем штап из сопственог пакла
Ризом огледало као зауман враг
Жилав прихвата траг до чега ми стало
Ћутња неће у спис нити може у ам
И не подносим срам од како играх клис
Вијам шестоструко уоквирени плен
Овде се следи сен још нисам прозуко
Како с клика на клик заокружити спис
Речју масу под клис да задовољи трик
А духом беше млад скинут са чиоде
Међу звезде оде где се шепури сад

Параћин, 30.03.17.

Техничка припрема и штампа: *Студио 7*,
Салвадора Аљендеа 22/5, Београд.

5. Круна небеског руна

МИХАИЛО КРСМАНОВИЋ
(Бачина, 1923 – Бачина, 2016.)

Славни путокази мамили те у рам
Остварио си плам у чистој екстази
Нуди ли се жеља ти одмах уз њу ких
Емитујем ти стих с опроштајног зеља
Тебе баце у кал немачки солдати
Кад их судба смлати постајете егал
Робијао јеси хитлеровску чизму
Сањарио призму која тражи где си
Маштарија ти гроб нудила за излаз
Али никада сказ за уметнички треб
Нудио јеси пуч празног арсенала
Одјекнула шала да те заболеијуч
Видим звездани клан и у њему јеси
Играју се беси пун духовни екран
Ђераш ли то звезде да оне не слуте
Ђутну басму муте путањом Пријезде
Историјских нити твој мемоарски чун
Вратиће нам се пун по чумној орбити
Од звезданог јата скупи по коју реч
На оном путу млеч чудесног ината
А не треба ти газ нити брине те свраб
Млатнут неће те граб нити повући јаз
Сву духовну силу састављених чари
Ритам нека жари у свом магновилу
Који год фазони повуку на какав фол
То ти је само бол да се лакше рони
Емитовах ти стих с опроштајног зеља
Нека ти с весеља опстане које пих
Остварио си плам у чистој екстази
Славни путокази довели те у рам
Параћин, 31.03.17.

ШТАМПАНО У 50 НУМЕРИСАНИХ ПРИМЕРАКА.
ОВАЈ ПРИМЕРАК ИМА БРОЈ:

050

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ

MOVED AMONG STARS

Before the readers is the new poetical publication of Djordje Petković, „Moved among stars“, published with regard to the Conference "Development of astronomy among Serbs' IX, with contributions dedicated to Zlata Živadinović, Milorad Radunović, Radivoje Pačko Miladinović, Radan Ž. Marković and Mihailo Krsmanović.

Key words: Cosmic poetry, Astronomy in culture